

FRA GLARMESTER TIL UDDANNELSESLIDER:

“Uden et småt studie i provinsen var jeg aldrig selv endt her”

FORTSÆTTES SIDE 6

Forsker: “Medarbejderne kan ikke holde til at rive ned, bygge op og rive ned igen”

SIDE 2

Dyr sommerudflugt? Professionshøjskolerne brugte 1,4 millioner på Folkemødet i 2022

SIDE 3

Mønsterbryder: “Jeg skal ikke være den sidste til at få den oplevelse”

SIDE 6

To nye læreruddannelser på vej

SIDE 8

FORSKER EFTERLYSER NY FINANSIERINGSMODEL:

“Medarbejderne kan ikke holde til at rive ned, bygge op og rive ned igen”

Uddannelsesøkonomien skal være mindre afhængig af optagelsestallene. Det siger SDU-forsker, efter at professionshøjskolerne igen har bebudet fyringer og uddannelseslukninger oven på katastrofale kvote 2-tal.

Det er ødelæggende for en uddannelsesinstitution, at økonomien står og falder med, hvor mange studerende der bliver optaget. Det mener uddannelsesforsker på SDU Dion Rüsselbæk. Diskussionen af en helt ny finansieringsmodel er igen aktuell, fordi flere professionshøjskoler har bebudet fyringer og uddannelseslukninger oven på forårets katastrofale kvote 2-tal.

“Når de studerende svigter, og man må skille sig af med dygtige medarbejdere, river man uddannelsesmiljøer ned, som det har taget årtier at bygge op”, siger Dion Rüsselbæk.

Hvis situationen vender om et par år, kan man begynde forfra.

“Økonomien overtrumfer hele tiden fagligheden, og så er det svært at værne om en stærk uddannelseskvalitet og et ordentligt arbejdsmiljø. Det bliver sårbart, når konjunkturafhængige uddannelser er nødt til at arbejde med korte tidshorisonter”, siger Dion Rüsselbæk.

Bygninger kan man ikke skrue op og ned for. Og elregningen skal også betales, selvom prisen stikker af. Derfor må grundbevillingerne op, forklarer SDU-forskeren:

“De unge kan lugte langt væk, når noget ikke er fedt. Så vælger de

noget andet. Medarbejderne bliver også slidt op af at være et sted, hvor man river ned, bygger op og river ned igen”.

Langsomme tilpasninger

På UC SYD skal man spare op til 50 millioner frem mod 2026. Det svarer til 10 pct. af økonomien. Alene i 2023 har professionshøjskolen varslet afsked med 23 ansatte i organisationen. Derudover er 23 årsværk nedlagt. Tallene dækker over interne flytninger, ubesatte stillinger og frivillige fratrædelser.

Til trods for at rektor Alexander von Oettingen forventer yderligere nedskæringer, er det ikke en forfaldshistorie uden lyspunkter, mener han.

“De tilpasninger, vi foretager, sker i en langsom, nedadgående bevægelse. Og vi arbejder samtidig målrettet med at sikre trivslen blandt vores studerende og et attraktivt arbejdsmiljø for vores ansatte”, siger Alexander von Oettingen.

Det eneste, der er sikkert lige nu, er, at optaget kun falder i de næste mange år, påpeger Alexander von Oettingen.

“Hvis politikerne tager deres egen udflytningsagenda alvorligt, kræver det, at vi får større basisbevillinger, som gælder, uanset hvor mange vi kan samle i undervisningslokalet”, siger rektoren for UC SYD.

Københavns Professions-skole står netop nu med et scenarie, hvor besparelser på op mod 100 millioner kan betyde både massefyringer og lukning af en række uddannelser. På et møde i juni skal bestyrelsen tage stilling til, hvordan man griber sagen an.

Modsat hvad mange tror, står København i en mindst lige så svær situation som dele af Udkantsdanmark, når det gælder rekruttering til lærer-, sygeplejerske-, pædagog- og socialrådgiverfagene. Det forklarer rektor for Københavns Professions-skole Stefan Hermann.

“Der er hyper konkurrence om de unge i hovedstaden, og søgningen til Københavns Professions-skole er gået dramatisk ned. Havde vi fulgt den gennemsnitlige udvikling i sektoren, havde Københavns Professions-skole ikke 1.800 årsværk, men 2.300. Samtidig er der mange ting, vi næppe kan røre: fx små specialuddannelser, drift af Campus Carlsberg og den forsyningspligt, vi har over for regionen”, siger Stefan Hermann.

Den tilpasning, som kommer, skal ske i tæt samarbejde med medarbejderne, understreger han.

Klog investering

Hos VIA i Midtjylland var der fremgang på hele 10 pct. i tilmeldingerne via kvote 2 i foråret, dog med store geografiske forskelle. Samtidig tømmer lukningen af de internationale ingeniør- og businessuddannelser langsomt campus i Horsens for både studerende og medarbejdere.

“Generelt er vi rigtig tilfredse, især fordi vi holder skansen på både pædagog- og sygeplejerskestudiet. Men strukturelt er vi pressede. Vi kommer ikke til at kunne genplacere alle medarbejdere i Horsens. Og vi vil mangle studerende på flere af vores 10 adresser”, siger prorektor på VIA Gitte Sommer Harrits.

Alle uddannelser skal kunne holde til et lavere optag i en årrække, uden at det skal være ensbetydende med fyringer. Det påpeger uddannelsesforsker på SDU Dion Rüsselbæk:

“Men derfor kan vi jo godt investere klogt. Fx kan vi lade være med at åbne små, nye udbud, når der er under 30 km til nærmeste campus. Det er hverken fagligt eller sagligt robust, at vi holder hånden under uddannelser med 10 studerende og et frafald på 50 pct.” ■

DYR SOMMERUDFLUGT ELLER LOBBYISME AF HØJ KARAT?

PROFESSIONSHØJSKOLERNE BRUGTE 1,4 MILLIONER PÅ FOLKEMØDET I 2022

60 personer fra landets professionshøjskoler deltog i Folkemødet sidste år. De 1,4 millioner, det kostede, kunne være brugt bedre, vurderer eksperter.

Før corona lukkede Folkemødet i to sæsoner, bød Danske Professionshøjskoler gæster på kulørte drinks i sit fælles telt, der også fungerede som strandbar.

Sidste år var strandbaren blevet til en sangbar og drinksmenuen skiftet ud med kaffe. Til stede var blandt andre en delegation på 14 personer fra Københavns Professionshøjskole (KP).

En aktindsigt viser, at KP var den professionshøjskole, der brugte flest penge på Folkemødet i 2022: i alt 319.031 kr., heraf 90.294 kr. til transport, overnatninger og frokoster i Allinge. 221.777 kr. var KP's bidrag til professionshøjskolernes fælles arrangement i form af en studeplads, en projektleder og eventbureauet MUST, der stod for det visuelle udtryk.

KP var også den professionshøjskole, der havde flest deltagere med på Folkemødet i 2022. Fra professionshøjskolen UCN kom 11, fra UCL og VIA hver ni.

Selv om det er helt inden for ski-

ven, kan man godt stille spørgsmål ved den faglige og saglige relevans. Det mener Benny Damsgaard, der er selvstændig public affairs-rådgiver med en fortid i både Det Konservative Folkeparti og Dansk Industri. Det er især svært at finde de gode argumenter for at sende så store delegationer af sted, siger han.

“Oven i mad og transport kommer de mandetimer, der bliver brugt på forberedelse og på deltagelse. Hvis det er politisk påvirkning, man kommer for, er der både bedre og billigere måder. Den samlede udgift står næppe mål med udbyttet”, siger Benny Damsgaard.

Alle har en opgave

I en tid med fyringer og uddannelseslukninger skal institutionerne

tænke sig ekstra godt om. Sådan lyder vurderingen fra Per Nikolaj Bukh, der er professor i økonomistyring ved Aalborg Universitet.

“Selvfølgelig er de på Folkemødet for at fremme sektorens sag. Men det er mange ressourcer at bruge på en begivenhed, der ligger meget langt fra kerneopgaven”, siger han.

Men der er intet odiøst i at sende 14 medarbejdere på Folkemødet fra en arbejdsplads med 2.000 ansatte. Det mener Stefan Hermann, der er rektor på KP.

Alle, der tager af sted, har en opgave, og KP refunderer fx ikke udgifter til alkohol, påpeger han.

“Vi pisker rundt, laver praktisk arbejde på standen og deltager i demokratiske samtaler om alt, hvad der rører sig i vores verden. Vi har også studerende med, og selv stiller jeg op i hen ved 10 arrangementer om dagen. Jeg ser det som en pligt, at vi bidrager til de her debatter”, siger KP's rektor.

Han tilføjer, at Folkemødet også er en anledning til at mødes med medarbejdere og studerende på Campus Bornholm, som hører under KP. »

“Den samlede udgift står næppe mål med udbyttet.”

Benny Damsgaard, public affairs-rådgiver

Sidste år deltog 60 personer fra landets seks professionshøjskoler i Folkemødet på Bornholm. Hvis det er politisk påvirkning, man kommer for, er der både bedre og billigere måder, vurderer to eksperter.

» Rektor: Lytter efter tonerne

I alt deltog 60 personer fra de seks uddannelsesinstitutioner i 2022. Sammenlagt brugte de knap 1,4 millioner på at være til Folkemødet.

UCN var den institution, der brugte næstflest penge. Rejseomkostninger for UCN løb op i 94.987 kr. Derudover betalte UCN både til sektorens fælles stadetelt og til skibet LOA, et fælles nordjysk initiativ. UCN's andel til skib og sektorstadeplads løb sidste år op i 193.061 kr. I år bliver det anderledes. Det oplyser rektor Kristina Kristoffersen.

“Vi er ikke længere med i det fælles nordjyske initiativ, og vi tager kun syv af sted i år. I år deltager vi kun i debatter, der har fokus på vores uddannelser og de erhverv, vi uddanner til”, forklarer hun.

Selv om solen skinner, er der ikke meget sommerudflugt over dagene i Allinge, påpeger Kristina Kristoffersen.

“Jeg medgiver, at det kan være svært at måle det konkrete udbytte. Men vi er på arbejde morgen, middag og aften. Vi lytter efter tonerne og tendenserne, både i den folkelige og den politiske debat, hos tænketanke og kolleger andre steder og i arbejdsgiverorganisationer”, forklarer hun.

Professor: Der går mange arbejdstimer

Den faglige tyngde er i det hele taget trådt tydeligere frem, forklarer Ole Worregård. Han er kommunikationsschef på Professionshøjskolen Absalon og projektleder på sektorens fælles indsats på Folkemødet.

“Men det er blevet dyrt at være på Folkemødet. Derfor har vi også droppet eventbureauet, og jeg propper

bilen med studerende, når vi skal afsted. I år skal de fx deltage i arrangementer om trivsel og om rekrutteringsudfordringer”, siger han.

Hvis professionshøjskolerne lobyer godt for deres sag og fx undgår at miste en bevilling, så er pengene jo hurtigt tjent hjem, siger økonomiprofessor Per Nikolaj Bukh.

“Omvendt kan man få en del Facebookannoncering og busreklamer for 1,4 millioner, og er der nogen,

professionshøjskolerne har brug for at komme i dialog med, er det nye studerende”, siger Per Nikolaj Bukh.

Flere kommuner har droppet Folkemødet på grund af økonomien, påpeger han.

“Det er svært at fastslå lobbyværdien i, at chefer tager af sted og taler med andre chefer eller viser deres projekter frem i et telt. Skal man kritisere noget, er det størrelsen på delegationerne. Der går jo mange

Folketingsmedlemmer haler af sted

Det sker alt for tit, at organisationer og institutioner tager til Bornholm, fordi "det gør man". Det kan hurtigt ende som en dyr sommerudflugt, medmindre man har gennemtænkt en påvirkningsstrategi hjemmefra. Sådan lyder det fra public affairs-rådgiver Benny Damsgaard.

"Folkemødet er blevet et kæmpe gedemarked. Et folketingsmedlem haler af sted for at deltage i 5-10 debatter hver dag. Jeg kan faktisk kun komme i tanke om én gang, hvor det er lykkedes at rykke en dagsorden i Allinge. Det var, da folkeskoleforliget blev klappet af i 2013", siger Benny Damsgaard.

KP's rektor, Stefan Hermann, forventer ikke at komme hjem fra Bornholm med ekstra millioner til pædagoguddannelsen eller en løsning på rekrutteringsudfordringen. Men Folkemødet er en lejlighed til at krydse klinger med stort set alle aktører i uddannelsesverdenen, siger han:

"Vi får interessenter i tale, som vi ikke møder hver dag, og som i den grad har indflydelse på, hvordan vi skal løse vores kerneopgave. Folkemødet er interessevaretagelse af høj karat og demokratisk deltagelse". ■

"Jeg medgiver, at det kan være svært at måle det konkrete udbytte. Men vi er på arbejde morgen, middag og aften."

Kristina Kristoffersen, rektor for UCN

arbejdstimer på at deltage i Folkemødet", siger Per Nikolaj Bukh.

VIA havde 9 deltagere med sidste år. I år deltager kun tre.

"Som samfundsaktør vil det være vildt mærkeligt, hvis vi ikke er med. Det er jo én stor fokusgruppe, der kommer på Folkemødet, og vi skal i professionshøjskolesektoren øve os i at være mere tydelige omkring, hvem vi er", siger prorektor i VIA Gitte Sommer Harrits.

Så meget brugte de i 2022

	Transport, forplejning og overnatning	Fælles aktiviteter
Professionshøjskolen UCN	94.987 kr.	193.061 kr.
Københavns Professionshøjskole	97.254 kr.	221.777 kr.
UCL Erhvervsakademi og Professionshøjskole	66.455 kr.	128.969 kr.
Professionshøjskolen Absalon	67.806 kr.	98.656 kr.
UC SYD	55.716 kr.	77.218 kr.
VIA University College	72.720 kr.	213.609 kr.
I ALT	1.388.228 kr.	

FORTSÆTTELSE FRA SIDE 1

Den nye pædagoguddannelse skal med et småt, højskolelignende miljø give rum til forskellige baggrunde, lyder det fra Martin Hoffmann. Både studerende og samfund fortjener, at andre kan gentage den ulige vej, han selv har været igennem.

Den tidligere kaserne i Holbæk er beklædt med stilladser, og inde i bygningen bærer Martin Hoffmanns kommente kontor stadig præg af at være et grupperum for sygeplejestuderende. I den ene side former et par sorte tuschstreger et diagram på et whiteboard, og i den anden ende omringer to røde sofaer et lille bord.

Martin Hoffmann erkender, at “der stadig er lidt vej endnu”. For store dele af bygningen er under ombygning, så 43 studerende kan starte på den nye pædagoguddannelse til sommer.

Det er 40-årige Martin Hoffmann, der som uddannelses- og forskningsleder på Professionshøjskolen Absalon har fået ansvaret for at opbygge den nye uddannelse. En uddannelse, der er blevet taget godt imod af potentielle studerende. Selvom der kun har været frist på kvote 2-ansøgningerne, har 72 allerede sat kryds ved pædagogstudiet i Holbæk som førsteprioritet.

Godt nok er der tale om en gammel artillerikaserne, men Martin Hoffmann drømmer om alt andet end militær ånd på stedet. Uddannelsen skal rumme nye typer af studerende, der ikke ville søge mod større byer, og en højskoleånd, hvor der ikke er langt mellem underviser og studerende.

Den vision er ikke fjern for uddannelseslederen, der selv tog en rundtur i glarmesterfaget, inden han endte på et pædagogstudie i provinsen.

Skoletræt glarmester

Martin Hoffmann voksede op i Skibby - et kvarter fra Holbæk - med en far, der arbejdede som smed, og en mor, der stod i apoteket. Ruten uden om de lange uddannelser syntes også oplagt for Martin Hoffmann, for selvom det gik fint i skolen, meldte skoletrætheden sig hen mod slutningen af folkeskolen.

“Jeg havde grundlæggende svært ved at se, hvad jeg skulle bruge det til”, fortæller han.

Beslutningen var derfor at møde op på glarmesterskolen i Holbæk. En konkret uddannelse væk fra skolebænken, som han forstod. Men da han først kom i mesterlære, opdagede han, at han heller ikke følte sig til rette i den verden.

Tonen fra mesteren var hård, og Martin Hoffmann, der beskriver sig selv som en “følsom dreng”, havde svært ved at finde sig til rette i den hierarkiske familievirksomhed.

“Man blev ikke rigtig inviteret ind i det sociale fællesskab”, fortæller han og holder en pause i talestrømmen, mens han retter på sin hornbrille.

“Grundlæggende er jeg sgu nok bare for blød til at være i sådan en traditionel mandeverden”, konstaterer han i dag.

Men der skulle et dramatisk chok

og en eftertænksom pause til, før Martin Hoffmann endelig kom til den erkendelse.

Skar sig på miljøet

En varm sommerdag, da han spartede glas i en udestue, gled han i et uopmærksomt øjeblik og smadrede spartelsprederen ind i vinduet. Vinduet sprækkede og skar et dybt sår i glarmesterlærlingens hånd. Snart flød blodet over glasskårene, og Martin Hoffmann blev efterladt med en håndfuld sting på Frederikssund Sygehus, en permanent arbejdsskade og seks måneders sygemelding til at tænke over livet.

Det var her, han begyndte at flirte med tanken om det lokale pædagogstudie i Jægerspris. Det rummede på én og samme tid den konkrete forankring i virkeligheden, han havde savnet i folkeskolen, og det blødere og mere eftertænksomme fællesskab, han havde savnet i mesterlæren.

Med en kvote 2-ansøgning i hånden dukkede Martin Hoffmann derfor op på den gamle kro ved Danerslottet i Jægerspris, hvor Danerseminariet lå, og blev optaget på en lille uddannelse med et tæt studiemiljø. Underviserne kendte alle navne og livshistorier for de enkelte studerende, der kom fra mange forskellige baggrunde.

“Jeg følte virkelig, at jeg skulle bevise noget ekstra, fordi jeg kom fra en håndværkerbaggrund. Men midt i min iver efter at skrive bunkevis af noter opdagede jeg, at jeg faktisk virkelig nød at læse bøgerne og forstå teorierne”.

Om end han havde søgt væk fra uddannelsessystemet på grund af det praksisfjerne, endte det med at være sociologiske teorier og pædagogikken som fag, der optog ham mere end hans praktiktider i en børnehave og på en døgninstitution.

Han tog en kandidatuddannelse i pædagogisk psykologi på DPU og endte først som underviser og siden også som forsker i pædagogik. Han var både forbi EUC i Holbæk, Det Socialpædagogiske Seminarium i Grønland, på ph.d.-ophold i Lillehammer og på RUC, inden han endte som uddannelses- og forskningsleder på Professionshøjskolen Absalon.

Fra kaserne til højskolestemming

Det er den slags zigzaggede ture gennem livet, Martin Hoffmann drøm-

PÆDAGOGUDDANNELSEN I HOLBÆK

- I 2021 vedtog den daværende S-regering et forslag om at åbne en pædagoguddannelse i Holbæk som led i udspillet om at sprede landets uddannelser.
- Beslutningen kom i forlængelse af, at sygeplejerskeuddannelsen og finansøkonomuddannelsen blev åbnet i hhv. 2018 og 2019. Alle tre uddannelser vil fra sommeren bo side om side på den tidligere artillerikaserne i Holbæk.
- 44 studerende starter til sommer, og endnu et hold vil starte op til vinter, hvis det møder interesse blandt ansøgerne.
- 147 har søgt uddannelsen på kvote 2, herunder 72 som deres førsteprioritet. Kvote 1 har frist d. 5. juli.

“Som borgere er vi bedst tjent med, at pædagoger har levet forskellige liv, og at de har været på et uddannelsessted, hvor de blev set.”

Martin Hoffmann

mer om, at den nye uddannelse i Holbæk vil give andre mulighed for.

For den højskoleånd, hvor der er kort mellem underviser og studerende, og den hvervning af studerende, der ellers ikke havde søgt mod de større byer, skal gøre uddannelsen til et helt særligt sted.

På mange måder er åbningen af uddannelsen i Holbæk et opbrud med en tendens, hvor uddannelserne bliver lukket i de mindre byer og centraliseret. Dannerseminariet, som betød så meget for Martin Hoffmann selv, lukkede, to år efter at han blev færdig. En beslutning, som Martin Hoffmann husker, at han havde det blandet med.

“På den ene side havde det måske været godt for en faglig nørd som mig at være et større sted, hvor jeg kunne møde en større variation af faglige baggrunde. Men jeg havde aldrig søgt mod uddannelsen i Hillerød. Folk som mig, der ikke kommer fra et hjem med fine titler, søger ikke på samme måde mod større byer - og så er der virkelig også noget helt særligt i det miljø, som en lille uddannelse kan skabe”.

Men når der nu åbner en mindre uddannelse i Holbæk, risikerer det så ikke netop at true det faglige niveau, man ellers har på et større sted? Det mener Martin Hoffmann ikke.

“På mange måder kan man sige, at det i dag bliver det bedste fra begge verdener. Den faglige garanti og sparring fra det større miljø, vi

indgår i på Absalon, og det højskolelignende studiemiljø med studerende, der ellers ikke ville have søgt mod de centraliserede uddannelser”.

I sidste ende handler det her om, hvilke pædagoger vi får ud på den anden side, mener han.

“Og der er vi som borgere bedst tjent med, at pædagoger har levet

forskellige liv, og at de har været på et uddannelsessted, hvor de er blevet set”.

Martin Hoffmann afbryder talestrømmen og kigger ud i luften et øjeblik.

“Det ville være ærgerligt, hvis jeg skulle være den sidste til at få den oplevelse”. ■

OPFORDRING TIL LEDELSENE:

Involver samarbejdssystemet

Vores sektor har historien det med at gentage sig.

Endnu en gang oplever gode kolleger usikkerhed i deres ansættelser, fordi flere uddannelsesinstitutioner mangler penge allerede i indeværende budgetår.

Man må vel naturligt nok interessere sig for spørgsmålet: Hvordan er det muligt, at direktioner kun få uger inde i et nyt budgetår pludselig finder behov for store tilpasninger af budgetter i millionstørrelsen?

Lad mig slå fast med det samme: Der er ikke fremlagt mange gode begrundelser for, hvorfor det ikke var muligt allerede i efterårets budgetlægningsprocesser at forudsige de bekymrende prognoser for gennemførte studenterårsværk. Man burde kunne forudsige, at mange uddannelser fortsat har

vigende optagelsestal. Eller at det stadig er svært at fastholde alle studerende. Sådanne prognostiseringer er en kerneopgave ifm. med økonomistyring og budgetlægning. Derfor undrer det mig, at flere institutioners direktioner så tidligt i et budgetår afskediger kolleger med henvisning til en akut mangel på studerende.

Til gængæld må der udvises respekt for de institutioner, der efter forårets dystre kvote 2-ansøgningstal begynder at tage bestik af, hvad det så kommer til at betyde for økonomien de kommende år og dermed for de budgetter, der skal udarbejdes for 2024. Som konkret eksempel bør der igen-igen ses på de uddannelsesstilbud, vi tilbyder pædagogstuderende, fordi partierne bag finansloven ikke viderefører det taxameterløft, som pædagoguddannelsen igennem fire år har modtaget for at kunne øge det ugentlige timetal.

Det fortjener til gængæld ikke respekt, når direktioner under påskud af at udvise rettidig omhu forcerer fyringsrunder igennem uden reel inddragelse af de ansattes medarbejderrepræsentanter og

deres organisationer alene for at skjule, at der ikke var kvalitet nok i de budgetlægningspraksisser, som man selv er ansvarlig for. I indeværende år har vi i DM kendskab til flere såkaldte tilpasningsprocesser, hvor gode kolleger er blevet afskediget, uden at der har været en reel invitation til i fællesskab at formulere afværgeforanstaltninger for at sikre beskæftigelse. Flere af vores tillidsrepræsentanter er frustrerede og afmægtige over for ledelser, der underinformerer og i nogen grad udgrænser dem i de processer, som bør pågå.

I de to årtier, jeg har været fagpolitisk aktiv i denne sektor, har jeg oplevet, at de processer, som har været ordentligt tilrettelagt, hvor tilpasningsbehovene er veldokumenterede, og hvor der har været reelle inddragelsesprocesser i institutionens samarbejdsstreng, har været lidt mere humane for de involverede. Derfor vil jeg på det kraftigste opfordre til, at institutionernes ledelser tager deres informations- og drøftelsespligt alvorligt og rettidigt involverer samarbejdssystemet i de overvejelser, man gør. Medarbejdernes repræ-

sentanter og deres organisationer er helt legitime parter i institutionernes forandring. Det er en bunden opgave for medarbejderrepræsentanterne i samarbejdssystemet at være med til at kvalificere ledelsens beslutningsgrundlag. Det sker kun, hvis landets ledelser spiller med åbne kort så tidligt så muligt og med forståelse for, at ordentlige processer kræver tid og tålmodighed. ■

KOLOFON

dm professionshøjskoler

er sektorblad for DM-medlemmer, der arbejder på professionshøjskoler, erhvervsakademier og de maritime uddannelser

REDAKTIONS-GRUPPEN

Tommy Dalegaard Madsen og Anders Henning Simonsen

REDAKTIONS-SEKRETÆR

Pernille Siegmundfeldt

DESIGN OG PRODUKTION:

OTW A/S
www.otw.dk

FORSIDEFOTO

Jonas Pryner

NÆSTE NUMMER

af dm professionshøjskoler udkommer fredag den 22. september 2023

Grønt lys til to nye læreruddannelser

To nye udbud af læreruddannelsen ser ud til at være på vej – et i Svendborg og et på Vallekilde Højskole i Nordvestsjælland.

» RUVU, som er det rådgivende udvalg for udbud af uddannelser, har netop godkendt, at Professionshøjskolen Absalon går i gang med at udvikle en ny og anderledes læreruddannelse, som skal være en del af højskolemiljøet på Vallekilde. Det er planen, at de studerende skal bo på skolen det første

år. Absalon forventer at udbyde uddannelsen fra sommeren 2024 med plads til 30 studerende per årgang.

Også i Svendborg er UCL rykket ét skridt nærmere på at realisere et nyt campusbyggeri, som skal ligge på havnen.

Ud over de eksisterende sygeplejerske-

og pædagoguddannelser har en sydfynsk læreruddannelse længe været på tegnebrættet i UCL. Og i maj bevilgede et flertal på Christiansborg 20 millioner til byggeriet af den nye campus. Derudover har Svendborg Kommune afsat fem millioner om året til driften.

Det er bestyrelsen i UCL, der i juni skal træffe den endelige beslutning om at etablere uddannelsen. I efteråret trykkede professionshøjskolen selv på pauseknappen for en stund på grund af høje byggepriser, høje renter og en vigende søgning til læreruddannelserne på øvrige adresser i Odense og Jelling.

psi